Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG
27-3-52

KUIFJE

13

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Onze brievenbus

O. O. Gorter Almelo, Nederland. — Alleen de Kuifje's Bons zijn geldig. Er zal rekening gehouden worden met de aanmerking. Met mijn hartelijkste groeten.
A. Dekkers, Rotterdam. — Het tweede deel van de avonturen « Zwaardvis » en « Corentin » zijn nog niet verschenen. Het zal nog een tijdje duren eer ze van de pers komen. Hun verschijnen zal tijdig in ons blad aangekondigd worden. Met mijn beste groeten.
Achiel Van der Elst, Turnhout. — Het gevraagde adres luidt : **Rogierlaan, 418, Brussel.** Met mijn beste groeten.
Luc Bestebroer. — Hoe gaat het met de gezondheid, Luc ? Ik hoop dat je nu weer helemaal beter bent ? Hartelijk !
Florent Verbruggen, Sint-Truiden. — Wanneer je **abonné** bent op ons blad, dan vraag je eenvoudig de lidkaart en de rooster voor het ontcijferen van de geheime boodschappen aan. Die worden je dan **gratis** toegezonden. Wanneer je **geen** abonné bent, dan zendt je ons 10 frs in postzegels. In beide gevallen : je **volledig adres, geboortedatum en pasfoto bezorgen.** Een kenteken kost 10 frs. Wanneer mag ik je welkom heten ?
Jos. van Asch, Deurne. — Je briefje goed ontvangen en met belangstelling gelezen. « Cori » en « De Tartaarse Helm » zijn inderdaad twee goede verhalen. Ik hoop dat ik je weldra in onze grote Kuifjesclub zal mogen begroeten ! Hartelijk.
Firmin Vernieuwe, College Melle. — Heeft het initiatief genomen om een Kuifjesclub op te richten te Melle en te Nieuwenrode. Alle Kuifjeslezers van het college en van Nieuwenrode worden uitgenoding om met Firmin contact te nemen. Ik hoop weldra goed nieuws te krijgen. Met mijn beste wensen en hartelijkste groeten.

VOOR WAT GEWED...

VOOR wat gewed dat jij je das niet met één hand kunt knopen ?

— Als je dat denkt ben je glad mis ! antwoordde Peter gevat op die uitdaging van zijn vriend Erik.

Natuurlijk liepen Peter's hardnekkige pogingen falikant uit. Maar hij gaf zich nog niet gewonnen. De oude regel indachtig, dat de beste verdediging het offensief is, daagde hij Erik uit om vijf porties roomijs onmiddellijk na elkaar uit te lepelen.

— Wat ? Ik zou geen vijf ijsjes baas kunnen ? Dat zullen we eens zien !...

En nu was het de beurt aan Erik om na zijn derde portie de weddenschap op te geven.

Erik kon zijn nederlaag evenmin verkroppen als Peter, en daagde daarom zijn vriend uit om van een drie meter hoge muur te springen. Peter nam de handschoen aan en deed de sprong... maar kwam in het cabinet van de geneesheer terecht met een gebroken been.

★

Alle weddenschappen verlopen natuurlijk niet even slecht. Maar de feiten die ik hier aanhaal zijn echt gebeurd. Wie kent er in zijn omgeving geen jongens of meisjes die het wedden in 't bloed hebben ? Men durft hun uitdaging niet afslaan, omdat men meent dat prestige en eer op 't spel staat ! Wedden is dwaas, want het leidt altijd tot onzinnige exploten.

Eer en prestige is wat anders dan zijn das met één hand kunnen knopen, vijf porties ijs achter elkaar verorberen of van een muurtje van drie meter springen.

Wie goed studeert, eerlijk is in woord en daad, hoeft zijn superioriteit niet te bevestigen in dwaze weddenschappen, die in de grond een bewijs van gekwetst minderwaardigheidsgevoel zijn. Wie vlijtig en eerlijk is zal men niet licht aan 't wedden krijgen !

Kuifje

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P.C.R. 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. drie maanden	70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maanden	135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334.
Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

DE KUIFJE'S BON

JULLIE VRAGEN, WIJ ANTWOORDEN

Jan GILLARDIN. — Ook gescheurde bons zijn geldig, indien men de puntenwaarde nog kan lezen.
Robert THOULEU. — Wij weten niet waar je woont, bijgevolg kunnen we je portefeuille niet opsturen. Geef ons vlug je adres !
Simone HUYGHE. — We hebben je volledig adres niet; stuur het ons spoedig !
G. de WULF, Westende. — Je geschenk, gezonden aan het opgegeven adres, kwam terug met de vermelding « onbekend ». Zend ons dus zonder uitstel je volledig adres in DRUKLETTERS geschreven.
Pierre SCHRANS. — De deegwaren TOSELLI met KUIFJE's BON dragen een rood vignet. Alléén de BLAUWE vignetten van Toselli zijn geldig.
M. HERMAN, Bodenstraat, 22. — Deze straat bestaat niet te Brussel. Heb je je van stad of van straat vergist ?
M. GORTZ. — We hebben je adres niet, dus kunnen we niets doen voor je !
Marcel BREMANS. — Hoe is het mogelijk zo verstrooid te zijn ? Wanneer krijgen we je adres ?
Lucien de SMET. — We sturen je geschenk op, zodra jij ons je volledig adres laat geworden.
Walter VOGELEER. — Stuur ons je adres !
J. van de KEERE. — Waar woon je ?

★

IN DE GROENE LANTAARN

X. B... — 50 punten voor reeks I van *Reinaert de Vos.*
X. Neerpelt. — Idem.
X. H... — 500 punten in een bruin pakje.
X. ...apelle. — 95 punten in een bruin pakje als staal zonder waarde.
X. Westmalle. — 50 punten voor reeks 3 van *Reinaert de Vos.*
X. Visé. — 250 punten in een grote gele omslag.
X. Loppem. — Je schrijft ons voor de tweede maal en je vergeet voor de tweede maal je volledige naam en adres.
X. Sint-Pieters-Lille. — 50 punten in een witte omslag.
X. Sint-Joris-Weert. — 50 punten voor reeks I van *Reinaert de Vos.*
X. Gesver. — 200 punten in een bruine omslag als staal zonder waarde.
X. Brussel. — 100 punten voor reeks II « Koninklijke Prins ».

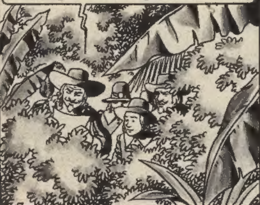

— Waar is agent 15 ?
— Die is zijn Kuifjesbons gaan uitwisselen !

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De matrozen van de « Pera » en de « Arnhem » zijn op de kust van Nieuw Guinea aan wal gegaan om een schat te zoeken die daar, door een piraat, zou begraven zijn...

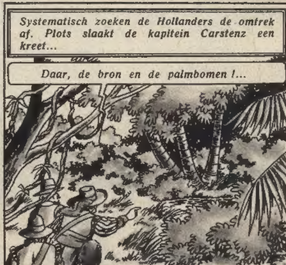

HAASTIG WORDEN DE VIJFTIG VOETSTAPPEN AFGEMETEN. DE MATROZEN SCHIETEN HUN WAMBUIS UIT EN BEGINNEN TE GRAVEN.

(Wordt voortgezet.)

DE SPELDUIVEL

(Vervolg en slot)

DE ENGEL TRIOMFEERT!

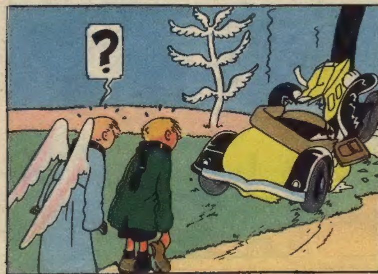

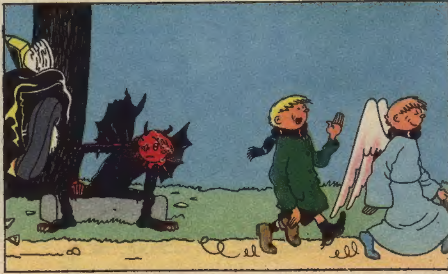

Tijl Uilenspiegel

Enkele soldaten van Oranje hebben te diep in het glas gekeken en gaan dreigend naar de Spaanse krijgsgevangenen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

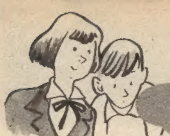

(Wordt voortgezet.)

Het PLATINA-BEELDJE

Jaak en Marina bekennen een dwaasheid

Ras Lipari Mahonen voelt zich in Europa niet meer veilig en besluit naar zijn land terug te keren. Hij plaatst zijn juwelen, ondermeer de Platina Kat, onder de hoede van Colerette, de beroemde detective. De Ras en zijn gevolg schepen, samen met Colerette, Jaak, Marina en Sidonie, in op de « Ruiten Aas ». De bandieten zijn natuurlijk ook van de partij en het duurt niet lang of zij gaan met de Platina Kat aan de haal...

MIJNHEER de Kamerheer, en Mijnheer de Operadirecteur alles is in orde. Het was een loos alarm. Keer terug naar uw kamer en slaap gerust!

Het was Jaak die aldus sprak nadat hij een oogslag had geworpen op het gelaat van zijn oom. De brave man had, sedert hij de verdwijning van de kostbare schat had vastgesteld, nog geen woord gezegd. Hij was als van de hand Gods geslagen. Marina was onmiddellijk nadien spoorloos verdwenen. Laitance en Tifon-Palamos die van heel het drama niets gezien hadden en ook geen onraad vermoedden, gingen terug naar hun kajuit. De kamerheer vond echter nog de tijd een klein bord, waarop een tekst stond, getiteld: « Instructies in geval van schipbreuk », van de muur te haken en in zijn zak te moffelen terwijl hij flegmatiek zei:

— Het is geen interessant stuk maar een verzamelaar moet zich soms met kleinigheden tevreden stellen.

Colerette bleef met Jaak alleen. Hij streek zich peinzend over het voorhoofd en zuchtte:

— Hoe is dat mogelijk? Aan de kamer werd niet geraakt. De deur, het slot alles is perfect in in orde en toch... Zelfs de duivel zou de Kat niet uit haar stalen kamer hebben kunnen halen!

Jaak haalde de schouders op. Hij scheen niet zo radeloos als men verwachten zou en ja, het leek wel of er tintelde ironie in z'n blik...

— Ik begrijp er evenmin iets van oom. De versterkte kamer is een rechthoekig parallelopipedum en heeft zes vlakken: een boven, een onder en vier flanken. Ten gevolge van de vele tussenschotten is het onmogelijk het vlak boven of onderaan te bereiken, er blijven dus de vier zijvlakken. Je hebt de zijde van de deur nagezien, en tevens het vlak rechts en het vlak links dat zijn er drie van de vier...

— Ja, het vlak aan de achterkant...

Op hetzelfde ogenblik verscheen voor hem een hand, in de koffer. De hand greep die van de detective en drukte ze. Instinctief greep Colerette die onbekende hand. Toen hoorde hij een schaterlach:

— Kalmpjes aan, oom! Wil je m'n hand omwringen?

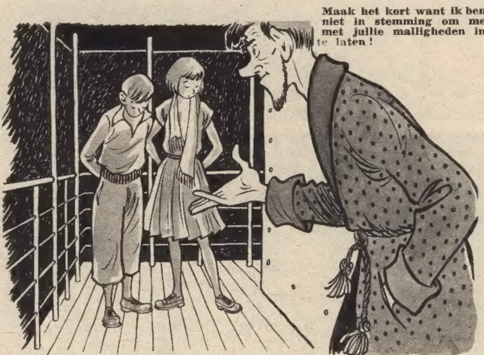
Het was Marina's stem.

— Lieve help! zei de detective, er is een gat in de kamer. De bandieten hebben ze langs de achterkant ingebeukt. Waar ben je, Marina?

— Onderaan de trap van de kajuiten, voor de afgesloten deur!

— Blijf waar je bent, we komen!

Ze liepen door de gang, klommen naar de bovenverdieping, draafden door de gang in tegenovergestelde richting en weer terug naar beneden.

— Toen de matrozen de kamer maakten, heb ik al de wanden onderzocht, maar aan die kant heb ik niet gedacht. Bij de arbeiders waren er dus medeplichtigen en zij hebben het zo geschikt, dat de safe tegen die broze muur werd opgetrokken. Er was dan ook nog die afgegrendelde deur... ja, het is me thans duidelijk.!

Marina stond voor de deur. In het midden was er een grote vierkante opening in gezaagd. Daarachter was de rug van de safe, een dunne plaatijzeren rug. Het was wel de moeite aan de drie andere zijden zulke geweldige stalen muren op te richten! De opening was uiterst links aangebracht en het was daarom, dat de detective het niet dadelijk opgemerkt had.

— Hoe vond je deze weg, Marina?

— Wel... toen ik hier een wandelingetje maakte...

De detective zette zich op de trap.

— Mijn reputatie is om zeep, murmelde hij. Mijn eer was verbonden aan de Platina Kat. Tien keer heb ik ze reeds gered maar de elfde keer werd ik verslagen. Het is een ramp!

— Misschien nog niet, zei Jaak stil. De dieven zijn nog op het schip met hun buit. We kunnen hem terug in handen krijgen.

— Geloof je? Ach, wat ben jij naïef!

Colerette stond op en opende een patrijspoort. Het was klare maneschijn en in de verte zag men twee schaduwen die snel over zee gleden...

— Kijk! Ginds varen ze weg, die schurken! Over een uur zijn ze reeds aan de Noordafrikaanse kust. Je zou een zwaluw moeten zijn om hen nog in te halen. Neen, neen, het is alles verloren! Wat zal de Ras zeggen wanneer hij ontwaakt?... En de dagbladen?... En de internationale opinie? Ik had me niet van dag mogen vergissen! Anders zou ik natuurlijk gewaakt hebben en de bende van Mijnheer Twaalf zou er niet in geslaagd zijn in de safe te geraken, al waren ze dan nog langs de achterkant gekomen!

Toen Colerette zijn treurige overwegingen eindelijk staakte en opkeek, stonden Marina en Jaak vlak voor hem en ze zagen er erg beteuterd uit...

— Wat is er aan de hand?

— Beste oompje, we moeten je een grote dwaasheid bekennen, begon Marina.

— Ik heb het eigenlijk gedaan, voegde Jaak er aan toe.

— Ik hielp, dus ben ik ook verantwoordelijk, onderbrak Marina...

— Wel, wat hebben jullie nu weer uitgehaald? Maak het kort want ik ben alles behalve in stemming om me met jullie malligheden in te laten. Hebben jullie gerookt? Een vaas gebroken?

— Het is veel erger. In Marseille hebben we de echte Platina Kat met een valse verwisseld. Ik wou immers beelden maken...

— Wat zeg je daar? riep Colerette en zijn ogen puilden uit z'n hoofd. De Platina Kat in de safe was niet de echte?

— Neen, oom.

— Bij alle heiligen van het paradijs, waar is dan de echte wel?

— Verontschuldig me, oompje, ze zit in mijn boetseerklei...

Colerette luisterde niet meer naar wat Marina er nog aan toevoegde. Hij danste over de trappen zodat zijn kamerjas er van wapperde. Plotseling bleef hij staan en zei plechtig:

— Ik vergeef het jullie. Zeg aan niemand een woord over heel de geschiedenis.

— Je kunt er op rekenen, oom, we zeggen aan niemand een woord.

Intussen waren de kano's verdwenen in de witte nevel die aan de einder uit het water opsteeg...

Volgende week:

De verrassing

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer zijn de gasten van Pedro de la Veranda. Bijna iedere nacht horen ze vreemde geluiden in de gang en dat werkt hen op de zenuwen...

Hassan en Kaddoer komen bij de deur van het laboratorium. Er is licht en ze horen Pedro met de proefbuisjes werken...

Pedro de la Veranda verschijnt boven aan de trap...

De graaf volgt onze vrienden tot ze in hun kamer verdwenen zijn en gaat dan zijn laboratorium binnen...

... waar hij zijn tweelingsbroer aan het werk vindt.

(Wordt voortgezet.)

DE TONEELVERENIGING

KUNST VOOR ALLES

JAREN en jaren had men er over gesproken en geredetwist. Hippoliet had de een vergadering na de andere belegd en eindelijk was het er door !

Gieteghem had zijn eigen toneelvereniging. *Kunst voor alles, en alles voor de Kunst* was een waarachtige, stevige kring geworden met een voorzitter, een secretaris, een schatbewaarder. En natuurlijk de leden die 's Zaterdagsavonds in *'t Vol Vat* kwamen biljarten en wekelijks een franc in de clubkas staken. Na lang beraad werd een stuk gekozen en de datum van de eerste vertoning vastgesteld. Tegelijk rees de vraag van de rolverdeling : dat was iets dat met veel voorzichtigheid moest opgelost worden. Jan den Bruggendraaier stelde voor dat er voor elke rol zou geloot worden. Dat vond iedereen nu eens een prachtig gedacht, en er werd direct werk van gemaakt. Hippoliet schudde een spel kaarten in zijn bolhoed en Jan mocht daarmee rondgaan. Hij trok zijn gilee uit en lei die over de hoed, zodat ge er niet in kon zien en ieder lid mocht een kaart pakken door het armsgat van Jans' gilee. Het was echter verboden zijn kaart te bezien, vóór iedereen getrokken had ! En er werd besloten, dat de hoogste kaart de hoofdrol zou krijgen. De tweede kreeg de tweede planrol, enz., en die de laagste kaart trok, mocht de gordijn open en toe schuiven.

Eerst kwam Sus Dens aan de beurt, hij stak lachend zijn hand in de hoed en trok een kaart. Op een onbewaakt ogenblik loerde hij echter eens rap naar wat hij getrokken had.

— Schoppen twee !

Hij wilde ze met de gauwte terug gooien, maar Jan was intussen weer heel en al aandacht geworden en weerde de kaart af met een statig gebaar. Dat werkte zo slecht op Sus' gespannen zenuwen, dat hij met zijn knie de bolhoed onderaan een deuk gaf, dat persijzer en strijkplank verloren moeite waren om hem weer in de plooi te krijgen. Jan ging met een nijdig « Wie 't klein niet eert, is 't groot niet weerd » een statie verder, maar hij had hier al zo weinig succes als op een ander. Het was aan Lowie Leurkens om te trekken. Lowie, pottenbakker van beroep, had een koppel handen gelijk koolschuppen, waar hij gemakkelijk een koffiepot kon in wegsteken. Daarbij kwam dan nog dat Lowie een mens was die niet tegen het verliezen kon, daarom pakte hij met de rapte twee kaarten om meer kans te hebben. Maar Jan, die op z'n hoede was, had het spel in de gaten en haalde er de voorzitter bij.

Lowie moest tegen wil en dank een van zijn kaarten teruggeven. Maar nu wist hij niet dewelke kiezen, want hij had ze nog niet kunnen bezien, daar de voorzitter aan z'n zij stond. Ten langen laatste gaf hij er dan toch maar een aan Jan, die ze omdraaide en zei :

— Lowie, ge hebt de verkeerde gegeven, hierzie, en hij liet harten aas zien.

Dat was te veel ineens voor Lowie Leurkens, hij kon de moeite zelfs niet doen zijn andere kaart te bezien, maar vloog kwaad uit :

— Gij, valse loeder ! Gij, lelijken dag ! Een eerlijke mens forceren zijn hoge kaart af te geven !

En dan kwam Hippoliet er tussen en zei met een stem gelijk een smis :

— Neje, neje, dat moogt ge zo niet uitleggen. Daar heeft toch gene mens gezegd welke kaart ge moest terugleggen. Ge hebt toch zelf kunnen kiezen, hé. Neje, neje, eerlijk is eerlijk. Degene die ge hebt moet ge houden !

— Ha, ziet ge wel ! riep Lowie terug. Ze benijden ne mens zijn hoogste kaart ! Hewel, als ik die niet terugkrijg, kunt ge de ander ook houden.

En met ne kwaje « Arrèt » stompte hij met z'n vuist in de bolhoed, dat hij er tot zijn elleboog doorzat. Daarop ontstond nen helen tu-

— Hij stompte met zijn vuist in de bolhoed...

mult en Hippoliet begon te huilen gelijk een sireen over het verlies van zijn hoofddeksel. Lowie, van zijnen kant, moest met twee man vastgehouden worden, want hij beschimpte de voorzitter van valsdoenerij en zou gaan vechten hebben.

Toen dan eindelijk na veel gepraat en gesus iedereen zijn kaart beet had, viel heel de rolverdeling in duigen. Jef Vlierinck, de smid, twee meter hoog, en kloek gelijk enen eik, had de rol van de zieke aarddwerg gekregen, terwijl Marie Lanen den rol kreeg van den dondergod Thor en Jan, de bruggendraaier, die van godin Freia. In een woord, dat kon zo genen voortgang vinden en er moest van her verdeeld worden. Dan werd mijnheer pastoor er bij gehaald : die regelde alles in de grootste orde en rust...

Het wilde nu juist lukken dat er ne prijskamp werd uitgeschreven te Hasselt, waar alle toneelverenigingen van de omliggende dorpen mochten aan deelnemen.

Op een spoedvergadering werd besloten dat *Kunst voor alles, en alles voor de Kunst* zou meedoen aan de prijskamp. In al der haast werd alles in gereedheid gebracht voor dit gewichtig moment. Tom, de gevelschilder, zorgde voor de decors en de vlag. De moeders en de vrouwen van de spelers naaiden kleren tegen sterren en wind op, en de kinderen van het dorp kwamen bijeen in 't schoollokaal en plukten kapok voor de sneeuw, kauwden kladpapier voor hagelbollen en maakten honderden papieren bloemen om bij de slotscène op het toneel te gooien. Allé, iedereen was dag en nacht in de weer om er iets goeds van te maken. Eindelijk was de grote dag aangebroken, en heel het gezelschap, plus de supporters, vertrokken met tien charabangs al zingend naar Hasselt. Zij kwamen voor de pinnen met « De Val der Noorse goden », een drama in drie bedrijven.

Wanneer ze 's avonds zenuwachtig in de kleerkamers in de weer waren, ontstond er een kortsluiting en men moest bij kaarslicht kleren, baarden en perukken aandoen.

Een ongeluk komt nooit alleen, want Soe Vienen kwam met een goed stuk in zijn kraag een half uur te laat om de algemene leiding waar te nemen en werd door het gezelschap *sito presto* in een kleedkamer opgesloten en vergeten. Niettegenstaande deze tegenslag ging om acht uur stipt het doek op. De zaal zat stampvol. Er was geen gekozen jury, maar elke toeschouwer op z'n eigen diende als jurylid. Het toneel stelde een grauw berglandschap voor, vol scheve, gevaarlijke rotsen en een kartonnen eik op de voorgrond. Jos de Meuk kwam als Thor, de dondergod, een berg af gewandeld, veel te lijs voor een dondergod. Een lachgolf ging door de zaal. Thor, die wat bijziend was, had bij het kaarslicht in de kleedkamers zijn weg niet goed gevonden en had alles aangetrokken wat hij kon vast krijgen. In plaats van een vervaarlijken blikken helm droeg hij z'n Zondagse klak en daar hij de beenstukken van zijn wapenrusting vergeten was, stond hij daar met zwarte schoenen en kousen met sjartellen. Op sommige punten van zijn bliksem zaten nog kriekenflessenstoppen die daar waren opgezet voor de reis. Jos verschoot van al dat gelach. Hij sloeg twee keren op z'n borst, maar hij moet wat hard geslagen hebben, want zijn harnas viel af met gerinkel van blikken dozen.

Daarmee schoot de valse plooi uit zijn jachtrok en op ne sibot stond de dondergod in zijn lang wit hemd, afgetakeld gelijk een geslunsterde okkernoot. De souffleur begon lijk zot teken te doen dat Jos van 't toneel moest gaan. Thor, die voelde dat alles verloren was, draaide z'n eigen wanhopig om, en wilde achter de schermen wegslippen. Maar in zijn alternatie pakte hij de verkeerde richting en begon op den tast het woeste berglandschap te verenuweren. Mit Ballon kwam als godin Freia het toneel op gevlogen om haar gemaal Thor op betere wegen te leiden.

— Thor, de mank, mijn dierbare gemaal ! riep ze.

Verder geraakte ze niet, want haar hoge hielen waren aan de kartonnen eikenwortels blijven haken en zij viel in vol ornaat tegen de planken.

Amadeken Teut, de aarddwerg, die in de rotsspleet woonde, kwam over zijnen baard struikelend uit zijn woonhol gekropen, hij kende zijn rol rats van buiten en wilde daar juist iets beginnen mee te presteren, als hij een blekken bliksemschicht in zijn oog kreeg die Thor in zijn vlucht had in plan gelaten. Amadeken huilde lijk een stoomfluit en begon tastend de aftocht.

De juryleden in de zaal lachten dat de stoelen kraakten. Achter de schermen had de rest van de

Heel het gezelschap, plus de supporters, vertrok met tien charabangs naar Hasselt.

EN ALLES VOOR DE KUNST

DOOR GOMMAAR TIMMERMANS

Gieteghemse goden dit alles handenwringend en met stijgende wanhoop staan waarnemen. Zij wilden ineens redden wat er nog te redden viel en stormden tegelijk het toneel op. Soe de Viene, die intussen uit zijn kleerkamer was losgebroken, danste in nimf verkleed, met een hogen hoed op, al zingend van *We gaan nog niet naar huis* over de kartonnen berg. De man die Siegfried verbeelde, wilde de nimf met een slag van zijn knuppel tot bedaren brengen, maar miste en gaf Vulcanus, die er voor spek en bonen bijstond, de volle lading. Deze nam het op zijn kracht en ging Siegfried te lijf met een houten hamer. Thor, die intussen tegen den kartonnen boom was vastgelopen, weerde zich met moed en macht tegen Mie Smuts, die als Brunhilde hem probeerde achter de schermen te schamoteren.

Op den eigensten moment werd Neles Swin, die een arend verbeelde, met een koord rond zijn lee naar beneden gelaten. Op een halve meter boven de koppen bleef hij daar hangen en zag lachend naar den vechtenden godenwinkel onder hem. Totdat hij plots in de mot kreeg dat tussen de figuranten zijn zoon Franske volop troef aan het krijgen was van den zoon van de drogist.

— Vecht tegen mannen van uw soort ! riep de arend en klawierde van razernij met armen en benen, zodat hij begon te zwieren gelijk ne slinger van een Friese klok.

Hij keelde naar alle kanten :

— Mannen, laat mij zakken, laat mij zakken, want ik word ni goe.

Maar de mannen daarboven hadden de koord,

— Mannen, laat mij zakken ! Laat mij zakken ! Ik word ni goe...

Jos de Meuk kwam als Thor, de dondergod, de berg afgewandeld.

waar de arend aan vasthing, met een forse knoop aan een balk geslagen en waren naar beneden gekomen om de orde te herscheppen. Toen de aarddwerg, die een pik had op zijn schoonbroer, de souffleur, profiteerde van de algemene verwarring om ne stamp in de souffleursbak te geven. Maar die daarbinnen had dat voorzien, en trok de aarddwerg met zijn been mee in de bak waar ze begonnen te vechten, dat de toneelvloer bij momenten tien centimeters omhoog kwam. Mit Ballon had uit haar godinnemouwen een rode zakdoek met witte bollekes getoverd en zat daarin te schreien lijk kind over haar mislukt optreden. Soe de Viene huppelde nog altijd juichend over de afgronden en Neles Swin speekte op de koppen van de vechters. Langen Toon, die daar juist onder stond, werd op slag razend en gaf de arend nen slag met zijn houten lans dat zijn aangenaaide vleugels lijk afgeknakte savooienbladeren nevens zijn lijf hingen.

— Zij hebben me blind geslagen, huilde hij en viel tegelijk van de scène in de muziekbak, waar hij koleirig en in 't wilde weg tegen den vent met zijnen contrabas begon te stampen.

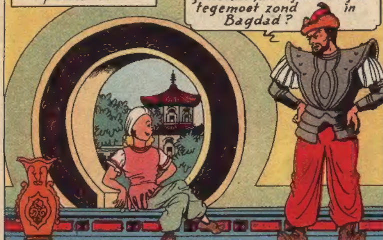
Op een ik en een gij waren al de andere muzikanten er ook mee gemoeid, en toen een van de toeschouwers op de eerste rij een viool tegen de tanden kreeg, werkte al dat vechten zó aanstekelijk, dat op ne sibot heel de zaal in de weer was. Toen konden de kinderen, die zolang kartonnen hagel en sneeuw geknauwd hadden, het ook niet meer uithouden en begonnen hun materiaal met ongekende geestdrift uit te gooien.

Op het toneel sneeuwde het geweldig ! Met kilos kwam het uit de lucht gevallen. Er kwam nijdigen hagel bij. In één woord, het werd een echte orkaan. De rozen van het slottoneel kwamen er ook bij. Bij hopen en pakken kwam sneeuw en hagel en bloemen uit de hemel op de vechters gevallen, die malkander niet meer zagen staan en zo maar blindelings rondsloegen. Het was werkelijk : *De Val der Noorse Goden.*

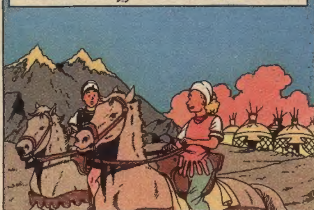
Toen zij later allemaal in de grote zaal van 't gasthuis bijeen zaten, vol doeken en windels, kwam de burgemeester van Hasselt eigenhandig de overwinningsbeker aan Hippoliet Soekens overhandigen. *Kunst voor alles en alles voor de Kunst* was met alle stemmen tot triomferende toneelmaatschappij uitgeroepen. De jury en de mensen in de zaal hadden in jaren niet meer zo met een stuk meegeleefd als met dees.

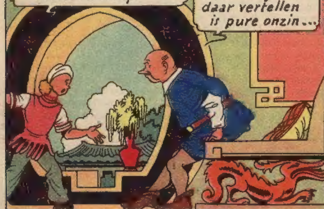

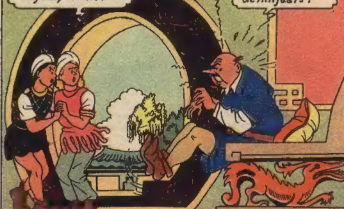

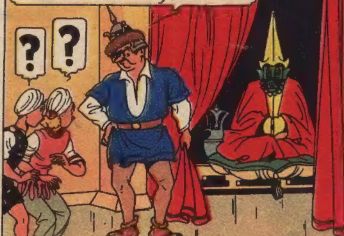

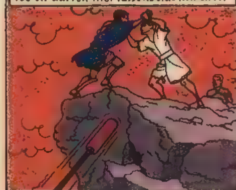
(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

HET VERVLOEKTE EILAND

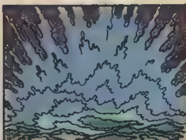
Alex en zijn vrienden maken zich gereed om het Vervloekte Eiland te verlaten. Arbaces wil dat verhinderen tot grote woede van Ephraüs. Ze worden handgemeen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

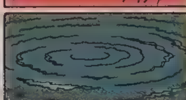

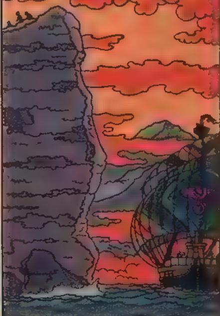

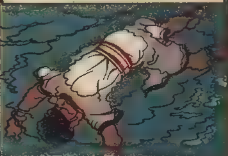

Juist op dit punt is de rots steil en hoog, zodat Arbaces gedurende enkele seconden tussen hemel en aarde zweeft alvorens in zee te verdwijnen. Het water spat hoog op. Een paar ogenblikken later getuigen nog alleen de concentrische cirkels in het water van het drama dat er zich heeft afgespeeld

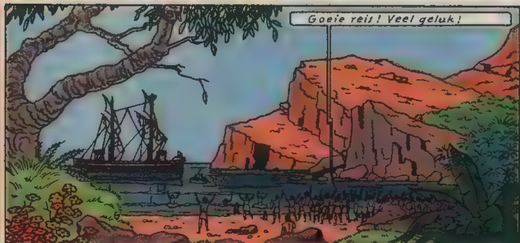

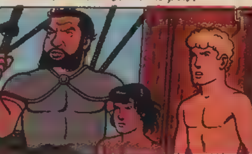

De volgende morgen nemen Alex en zijn vrienden afscheid van Hatmes en zijn volk. De Tyr heeft levensmiddelen aan boord en zal trachten de Middellandse Zee te bereiken. De Egyptenaren die nu bevrijd zijn van de bedreiging van de Zwarte Man wensen onze helden, die in een kleine sloep plaats namen, een goeie reis... Het is drukkend heet...

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

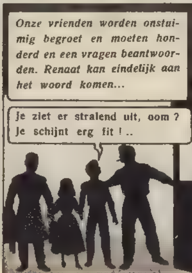

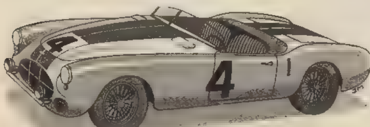

(Wordt voortgezet.)

DE AMERIKANEN hebben maar een SPORTWAGEN!

HET is een tijdje geleden dat we nog over de Amerikaanse autonijverheid gesproken hebben en daartoe zijn gegronde redenen. Hoe ongelooflijk het ook moge klinken, de Amerikaanse auto wisselt slechts heel langzaam van gedaante. Van één model bestaan er millioenen exemplaren, we kennen ze allemaal, en dit model wordt niet zo makkelijk gewijzigd. De laatste afleveringen die we zagen brachten niets nieuws. Er was natuurlijk de « Sabre », waarover we in num-

CUNNINGHAM (U.S.A.) : renwagen uitgerust met motor Chrysler V8 « Fire Power », max. snelheid : 230 km. per uur.

mer 48 van vorig jaar uitvoerig verslag uitbrachten. Ja, wat al herrie werd er om dat prototype gemaakt! Wij geloven nochtans dat wie deze wagen werkelijk aanziet voor het type van het jaar 2000 door de reclame van de wijs werd gebracht. Nu zowel als voor een jaar, hebben de Amerikaanse wagens volgende karakteristieken : indrukwekkende afmetingen, grote cylinderinhoud, zware calendre en veel blinkend chroom, zeer comfortabel, automatische versnellingen bij sommige modellen, en geen al te grote baanvastheid voor de meesten.

Vele Amerikaanse constructeurs voelen wel iets voor de Europese modellen en het is daarom dat we een « Studebaker Champion », « Nash Rambler », « Henry J » en « Willys Aero » zagen verschijnen, die zowat het midden houden tussen de grote Amerikaanse en de meer bescheiden Europese wagen. Hun cylinderinhoud is ook kleiner dan die van de grote Amerikaanse auto. « Nash » heeft het Europese systeem, de carosserie uit een stuk, aangenomen en « Ford » die halsstarrig bij de schuine ventielen bleef, heeft zijn nieuwste aanwinst de « Ford 6 cylinder » met ventielen bovenaan uitgerust.

CHRYSLER « New Yorker » : 8 cyl. in V, 5.425 cm³, 180 P.K. met 4.000 t. per minuut, lengte : 5,42 m., breedte : 1,91 m., verbruik : 20 l. per 100 km., maximum snelheid : 165 km. per uur.

De Amerikaanse firma's die hun modellen op Europese leest schoeiden, namen wel enig risico, want hun klanten stonden eerder onwennig tegenover dit type en schenen ook geen behoefte te voelen aan een kleinere wagen. De Amerikaanse automobilist immers is genoodzaakt enorme afstanden af te leggen op brede, veilige, eentonige autosnelwegen. De baanvastheid van de auto heeft in dit geval meer belang dan de nervositeit van de motor. Verder moet de wagen confortabel, ruim, snel en stevig zijn en een uitstekende suspensie hebben. De hoeveelheid benzine die zulke wagen verbruikt is van ondergeschikt belang, vermits de benzine in de Verenigde Staten goedkoop is.

Bij de Amerikaanse firma's die niet bevreesd waren met Europese modellen uit te pakken moeten we « Chrysler » vermelden. De stichter van deze fabrieken was ingenieur bij de « General Motors » en maakte zich twintig jaar geleden zelfstandig. Het is een bloeiende zaak en aan « Chrysler » danken we vele nieuwe uitvindingen. Deze firma pakte uit met de hydraulische remmen, het aerodynamisme met de beroemde « Air-Flow » van voor de oorlog en de huidige K-314, die tevens de enige typisch Amerikaanse sportauto is.

De K-314 is, net als de « Sabre », een experiment, maar men had niet de pretentie ook deze wagen het etiketje « voor het jaar 2000 » op te plakken. De motor kan op de remmen 314 P.K. ontwikkelen en dit zonder compressor of een mengsel van speciale brandstoffen en een snelheid van 250 km. per uur halen. De motor is de beroemde « Acht

CHRYSLER « Sport-expérimentale » : carrosserie van de Italiaan Ghia, 4 carburateurs, 314 P.K., maximum snelheid : 260 km. per uur.

in V » van de « Chrysler New Yorker » en « Saratoga », doch met groter compressie. Ieder cylinder heeft bovendien zijn eigen uitlaatbuis. Verder zijn er nog tal van technische nieuwigheden aan deze wagen te bewonderen en men zou hem graag zien deelnemen aan de « 24 heures du Mans ».

De laatste twee jaren hebben de Amerikanen trouwens deelgenomen aan deze wedstrijd. De « stal » Cunningham was in 1950 uitgerust met wagens met een motor V-8 « Cadillac » en in 1951 met motors V-8 « Chrysler ». Vorig jaar moesten twee van de drie deelnemende wagens de wedstrijd staken wegens een mechanische storing, de derde wagen behaalde de 18e plaats. De Yankees beloofden dit jaar terug te keren en beter te presteren. Indien ze werkelijk de « K-314 » in lijn brengen, mogen we van hen veel goeds verwachten. Om te besluiten nog een woordje over de « New Yorker », een creatie van de Chrysler-fabrieken. Het is een prachtige wagen, comfortabel als een pantoffel en met een motor die 190 PK. kan ontwikkelen. Generaal Eisenhower heeft ook een « New Yorker » besteld.

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Barelli, de gouverneur en enkele getrouwen zijn de tempel van Boegi Woegi binnen gedrongen om Moreau te bevrijden. Ze werden echter in een val gelokt...

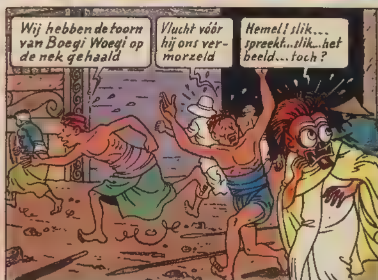
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

(Wordt voortgezet.)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Het dorp van Pat werd geplunderd en de bewoners ontvoerd door een geheimzinnige bende. Pat en zijn jonge vriend Joe zoeken in gezelschap van Robin, de hond, de sporen van de bandieten. Plotseling wordt Joe aangevallen...

Plotseling slaakt de aanvaller een kreet en laat zijn slachtoffer los ..

Robin heeft de vijand geroken en is op hem gesprongen...

Pat komt toegelopen.

Hij is ter plaatse, wanneer Joe reeds opgesprongen is. De aanrander heeft de vlucht genomen

Pat en Joe volgen de hond, die de sporen van de vijand ontdekt heeft.

Een schot knalt en Robin valt kreunend neer.

Pat en Joe verzorgen de hond en verbinden de wonde met een halsdoek.

Het wordt te donker, Joe, we zouden beter naar huis terug keren...

Morgen moet je naar je vader rijden en versterking halen. Slaap nu, ik zal waken

Joe strekt zich uit en slaapt. Robin kreunt zacht .

Pat maakt een beetje orde in de woonkamer om wakker te blijven. Plotseling gromt de hond en draait zijn kop naar de straat..

Pat dooft het licht en gaat achter het venster staan. Hij merkt een schaduw die naar de ranch sluipt .

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van KAPPA ED EFFE

Hans, Rob en Peter spelen met een bal die, op een gegeven ogenblik, over een muur vliegt. Rob gaat de bal halen en ontmoet twee verdachte kerels. De vader van Peter gaat naar de politie, omdat hij meent dat deze kerels iets afweten van de diefstallen in zijn fabriek...

Tekeningen van R. POLESE

(Wordt voortgezet.)

DE RING VAN GIBIL

Henk, Leentje en oom Elemir van Zwabberdam maken zich klaar om te vertrekken naar Pasjoetan, een geheimzinnig eiland in de Stille Oceaan. Ze vermoeden niet dat kapitein Nasir Abu een gevaarlijke schurk is...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

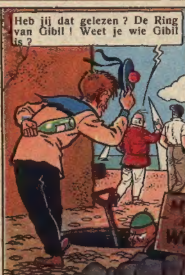

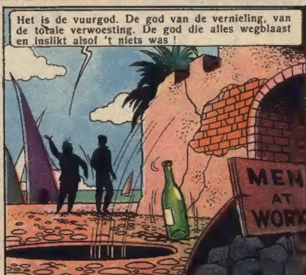

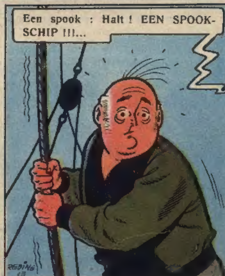

(Wordt voortgezet.)

DE beste grap vertellen die je ooit gehoord, gelezen of beleefd hebt, dat was nu eens een vraag die onze lezers naar hun pen deed grijpen! Met honderden stroomden de grappen toe. Dagenlang heb ik hier hartelijk zitten lachen bij het lezen van al de brieven. Men vroeg zich af of ik lachkruid gegeten had. En iedereen kwam mijn bureau binnen vallen om toch die geheime reden van mijn uitbundige lachtlust te kennen. Ik hoop dat jullie nu evenveel plezier zullen beleven aan deze keuze uit de beste inzendingen van onze humoristen.

ER WAS EENS...

een boer die een auto kocht. De versnellingen van deze auto stonden niet aan het stuur, ze waren op zij te bedienen. De garagist leert de boer rijden en in een stad gekomen, moet hij versnellen. De boer zegt : « Hou jij het stuur maar vast met twee handen, ik zal in de nafta roeren ! » (Hugo Hendrickx, Mechelen : een abonnement van drie maanden.)

DE OORZAAK

TWEE negers kochten een horloge voor een dollar en waren er zo gelukkig mee als kinderen. Op zekere dag bleef het uurwerk stilstaan. Ze haalden het mechanisme uit elkaar en vonden een vlieg tussen een der radertjes, die het tijdelijke met het eeuwige had verwisseld.

— Geen wonder, zei een der negers, dat het uurwerk bleef staan, de machinist is overleden! (Herman van Loon, Arnhem : een Kuifje's pet.)

SLIM TEGEN SLIMMER

EEN rabbijn zat met een bruine pater in een trein en het ging weldra over de heiligen.

— Wij hebben er 't meest, zei de pater.

— Onzin, zei de rabbijn, en het duurde tot beiden er over accoord waren, dat de tegenpartij telkens een haar mocht plukken uit de baard van de tegenstander, bij het noemen van een heilige uit zijn godsdienst. Het spel begon :

— Adam, zei de rabbijn plukkend bij de brave pater.

— Petrus en Paulus en de pater doelde tweemaal tegen.

— Abraham, Isaak, Jacob ! De rabbijn triomfeerde driemaal.

— De vier Evangelisten ! juichte de pater.

— De zeven Machabese broeders, zei de rabbijn en dat was een kaal plekje in 's paters sieraad. Dat vond de pater echter te veel en zijn kalmte verliezend, riep hij zegevierend : « Allerheiligen ! » en met één snok was de baard van de rabbijn er geweest. (Paul Embrechts, Hoogstraten : een Kuifje's pet.)

DE VREEMDELING TE BRUSSEL

EEN vreemdeling kwam voor de eerste maal te Brussel en ging een hotel binnen om er te logeren. Hij kwam in z'n kamer en zag een beestje op het bed zitten.

— O, wat is dat ? Die kamer wil ik niet, riep hij.

— Dat beestje is immers morsdood, lachte de hotelhouder.

De volgende morgen ging de vreemdeling de hotelhouder opzoeken :

— Baas, ge hadt toch gelijk gisteravond, hoor! Dat beestje was dood, want vannacht is de ganse familie overgekomen voor de begrafenis. (Jozef de Backer, Jezus-Eik/Overijse : een Kuifje's pet.)

HET VALSCHERM

EEN heer moest per vliegtuig naar Amerika. Daar er zoveel ongelukken gebeurden, besloot hij zich een extra-valscherm aan te schaffen. In een winkel gekomen, vroeg hij aan de verkoopster :

— Juffrouw, hoe werkt dat tuig ?

— Trekt u maar aan dat lintje aan de zijkant, mijnheer.

— O juist ! En als het scherm niet open gaat, wat dan ?

— Dan mag u het terugbrengen, mijnheer.

Het vliegtuig schiet in brand een half uur na het vertrek. De heer springt uit het toestel, trekt aan het lint eenmaal, tweemaal, driemaal... doch het valscherm blijft gesloten.

— Sint Antonius sta me bij ! Sint Antonius sta me bij ! roept hij luid.

Plotseling komt er een hand uit de wolken, grijpt de heer vast en vraagt :

— Welke Sint Antonius heb je nodig, m'n vriend ?

— Sint Antonius van Padua, antwoordt de heer.

— Dat ben ik niet, antwoordt de geheimzinnige hand en laat hem vallen. (Guy Verstraeten, Sint-Amandsberg/Gent : een Kuifje's pet.)

HET WAS ONNODIG...

BIJ de komst der Amerikanen werd er nogal veel « gechewing-gumd ». Nu zaten in een autobus een Amerikaan en een oud vrouwtje tegenover elkaar. De Amerikaan, natuurlijk, kauwde en kauwde. Hij keek het oude vrouwtje daarbij vrolijk aan. Plotseling boog deze zich naar de Amerikaan toe en zei :

— Onnodig tegen me te spreken, mijnheer, ik ben doof. (Raymond Gravesteyn, Hasselt : een boek.)

DE FIETS

EEN jongen wilde een fiets kopen voor zijn zus. De fiets kostte 250 gulden en hij had er maar vijftig. De jongen besloot een brief aan Onze Lieve Heer te schrijven om 200 gulden te vragen. Op het postbureau wist men niet wat gedaan, en men maakte de brief open. De directeur had medelijden en organiseerde een collecte die 150 gulden opbracht. Het geld werd naar de jongen gezonden en nu wachtte heel het postbureau op het antwoord. Dat kwam gauw. Er stond in : « Heden in goede orde uw brief met geld ontvangen, maar van de 200 gulden zijn er maar honderd vijftig overgekomen. Die verrekse post heeft er natuurlijk vijftig gegapt. (getekend) Jan. » (Maurice Beima, Haren : een boek.)

IN DE KAZERNE

SERGEANT VERPONCK, die soms wel een pintje te veel dronk, gaf zekere morgen een van zijn ondergeschikten een uitbrander :

— Soldaat Broms, je bent onverbeterlijk ! Gisteren liep je stomdronken door de stad met een kruiwagen en daarin voerde je een andere dronkelap. Iedere keer ik niet in de omtrek ben, haal je dwaze streken uit ! Maar waar was ik toen weer ?

— In de kruiwagen, sergeant, antwoordde de soldaat. (Valentin Dereere, Torhout : een boek.)

AARDRIJKSKUNDE

ER was eens een kaalhoofdig onderwijzer die op zekere dag les in aardrijkskunde gaf.

— De woestijn, zo zei hij, is een plaats waar niets groeit.

Een poosje later strijkt een vlieg neer op zijn hoofd. Een jongen in de klas steekt dadelijk zijn vinger op en roept :

— Mijnheer, er zit een vlieg op uw woestijn. (Guy Thomas, Hasselt : een boek.)

OP 1 JANUARI

ging een man van de reinigingsdienst overal nieuwjaar wensen. Hij belde ondermeer aan een groot huis. Een heertje kwam open doen. De man zei :

— Ik ben het die alle dagen uw vuilnisbak leeg maak.

Het heertje antwoordde :

— En ik ben de man die hem vult, en deed de deur dicht. (Guy Maes, Mortsel : een Kuifje's wimpel.)

ALTIJD GELIJK

EEN verstrooid kapitein maakte een inspectietocht te paard. Hij zat verkeerd op het paard en een soldaat maakte hem daarop attent :

— Ten eerste, beet de kapitein hem toe, gaat dat jou geen snars aan ! Ten tweede, zit ik op m'n paard zoals ik wil. Ten derde, weet je nog niet welke kant ik uitga ! (Wilfried Dereere, Torhout : een Kuifje's wimpel.)

WIE ZOU JE REDDEN ?

Je bent aangespoeld op een klein eiland met een vijftal mensen. Er is een *filosoof* bij, wiens werken de mensen schoner leren leven; een *geneesheer* die een geneesmiddel uitgevonden heeft, dat een verschrikkelijke ziekte overwonnen heeft; een groot *kunstenaar*, wiens werken het leven van millioenen mensen aangenamer maakt; een *geleerde*, wiens uitvindingen het dagelijks leven comfortabeler maken en de vijfde is een *generaal*, die een vijandelijke aanval triomfantelijk zou kunnen afslaan. Je bent er in geslaagd een vlot te bouwen voor twee personen. Je zult dus *één* van de vijf mannen kunnen redden.

Wie zal je de kans geven ? Antwoorden (10 regels) inzenden *vóór 1 April.*

Vijftien honderd frs prijzen !

BRUSSEL - DEN HAAG - LONDEN - KOPENHAGEN - ALEXANDRIE - TUNIS - MABROUK - NAIROBI - PRETORIA - KINDU - MUNHANGO - NEW YORK - SANTA FE - RIO DE JANEIRO - SINGAPORE - BATAVIA - SAMARKAND - SHANG HAI - MOSKOU - BERLIJN - WENEN - PRAAG - ROME - PARIJS - MADRID - LISSABON - ANKARA - KAIRO -

UIT DE VIER WINDSTREKEN

EEN TWEEDE BABYLON

DAT er in de Verenigde Staten van Noord Amerika een Nederlands weekblad verschijnt, «De Gazette van Detroit», weten onze lezers reeds. Maar wat ze waarschijnlijk niet weten, is dat er naast dat Nederlands weekblad nog meer dan duizend verschillende niet-Amerikaanse bladen verschijnen in de U.S.A. Te samen hebben deze niet Engelse bladen een oplage van meer dan 10.000.000 exemplaren! Het kleinste blad is de « New Yorky Dennig », een Slowaaks krantje waarvan de redactie op een paar kamertjes huist. De oudste en meest bekende onder de niet-Amerikaanse bladen is de Duitse « New Yorker Staats Zeitung und Herold ». In New York verschijnen de meeste vreemde bladen: 290. Dan volgt Chicago met 94. In Texas telt men er 52, in Ohio 50, in Michigan 43 en in New Jersey 38. Voorwaar een modern Babylon.

WIST JE?

- *dat er te Rijsel een tachtig jaar oude mijnwerker overleden is, die alle nachten in een doodskist sliep? Men heeft hem in een nieuwe begraven.*
- *dat de rozen 's morgens sterker geuren dan 's avonds, en de rode roos sterker dan de witte?*
- *dat men in Duitsland een nieuw fietsmodel op de markt gebracht heeft, waarbij het kamwiel door twee trappers vervangen werd? Welke de voordelen zijn van dit nieuw systeem is nog niet bekend.*
- *dat er in Chicago om de negen minuten een misdaad gepleegd wordt?*
- *dat in 1951 drie en negentig duizend Noord-Amerikanen door autoongeluk om het leven gekomen zijn?*

ONVERWACHTE AFREKENING

IN de staat Cleveland (U.S.A.) ontdekte Steve Sonich, na drie jaar zoeken, de man die hem in een straatgevecht op zijn neus geslagen had. Toen hij eindelijk tegenover de wildeman kwam te staan, gaf het slachtoffer hem 10 dollar, want die brutale stoot had Sonich plotseling van een oude ademhalingskwaal afgeholpen!

ALLEEN MOGELIJK IN AMERIKA

UIT Minesota (U.S.A.) wordt gemeld, dat een jongen van vijftien jaar er met een vliegtuig van door gegaan is. Hij had nooit te voren gevlogen, bleef twee uur in de lucht en landde zonder stukken!...

In een andere Noord-Amerikaanse stad, St-Paul, slaagden twee jongens (respectievelijk slechts dertien en veertien jaar oud!) er in met een onbeheerd toeristenvliegtuig op te stijgen. Zij brachten het er minder goed van af, want het vliegtuig kwam enkele honderden meter na de start in een weide terecht en sloeg over kop. Het toestel werd totaal vernield. De jonge avonturiers brachten het er levend af.

FAROEK KAMPIOEN

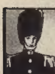
DE jongste gebeurtenissen hebben koning Faroek weer in het middenpunt van de belangstelling gesteld. Hij is om meer dan één reden beroemd. Weet je o.m. dat hij een verwoed luciferdoosjesverzamelaar is? En er fier op gaat de grootste collectie ter wereld te bezitten: meer dan 100.000 verschillende doosjes!

Er zijn nog andere eigenaardige verzamelaars. Zo werd er onlangs in Londen een tentoonstelling georganiseerd van originele collecties: schedels, spoorkaartjes, sigarenbandjes, dassen, parfumflesjes, enz.

NUMMERPLATEN ONTCIJFEREN

is een van de geliefkoosde bezigheden van de schooljongens. Hierbij geven we een lijstje van de lage Belgische nummerplaten, de A's:

A 1 : Voorz. v. de Kamer.
A 2 : Voorz. v. de Senaat.
A 3 : Eerste Minister.
A 4 : Min. v. Buitenl. Zak.
A 5 : Min. v. Financiën.
A 6 : Min. v. Econ. Zaken.
A 7 : Min. v. Justitie.
A 8 : Min. v. Verkeersw.
A 9 : Min. v. Openb. Wer.
A10 : Min. v. Onderwijs.
A11 : Min. v. Volksgez.
A11 : Min. v. Wederopb.
A13 : Min. v. Koloniën.
A14 : Min. v. Binn. Zaken.
A15 : Min. v. Landsverd.
A16 : Min. v. Buitenl. H.
A17 : Min. v. Arbeid en Soc. Voorz.
A18 : Min. v. Landbouw.
Van A25 tot A60 : ministers van State.
Van A70 tot A74 : de procureurs generaal.
Van A91 tot A99 : de provinciegoeverneurs.
A101 : de kardinaal.
Van A102 tot A106 : de bisschoppen.
Van A108 tot A123 : de secretarissen-generaal en de kabinetshoofden.

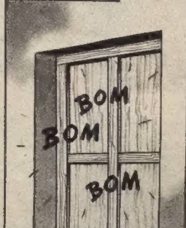
De grenadier VICTORIA presenteert...

DE TIJGERKOOI

(Wordt voortgezet.)

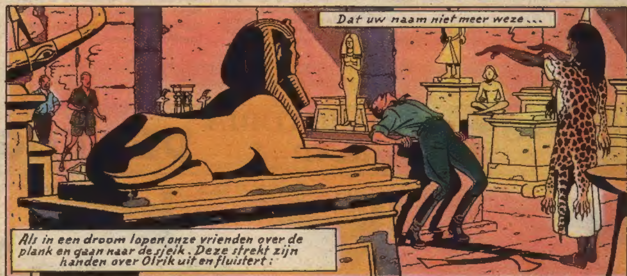

(Wordt voortgezet.)